

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ὅσίοις Πατρὸς ἡμῶν

Θεοδώρου Στουδίτου τοῦ Ὁμολογητοῦ

(759 - 826)

Οὐ ἡσεβασμιος Μνήμη
τῇ 11ῃ Νοεμβρίου

Ἔκδοσις
Ἱεραῆς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς
τῆς Ἐκκλησίας
τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
Ἀθῆναι 2018

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
τοῦ ἐν Ὁσίοις Πατρὸς ἡμῶν

Θεοδώρου Στουδίτου
τοῦ Ὁμολογητοῦ

(759 - 826)

Τοιχογραφία τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου Στουδίτου.
Ἰερὰ Μονὴ Διονυσίου, Ἁγίου Ὄρους.

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
τοῦ ἐν Ὁσίοις Πατρὸς ἡμῶν

Θεοδώρου Στουδίτου
τοῦ Ὁμολογητοῦ

(759 - 826)

Οὗ ἡ σεβάσμιος Μνήμη
τῇ 11ῃ Νοεμβρίου

Ἐκ τοῦ Μηναίου Νοεμβρίου,
συμπληρωθεῖσα δὲ καὶ βελτιωθεῖσα, Χάριτι Θεία,
ὑπὸ ἐλαχίστου Διακόνου † Ὡ. κ' Φ. Κ.

Ἐκδοσις

Ἱεραῦς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς

Ἐν Ἀθήναις, Μηνὶ Νοεμβρίῳ 2018ῳ

Τὰ ερείπια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Στουδίου, ὅπως εἶναι σήμερα.
Χάρτης τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
Διακρίνεται, βέλος κόκκινο, ἡ θέσις τῆς Ἱερᾶ Μονῆς Στουδίου.

Προοιμιάζοντες

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1976ῳ, μᾶς ἐτέθη μία ὄντως δύσκολος ὑπακοή ὑπὸ τοῦ Ἀειμνήστου Γέροντος καὶ Πατρὸς ἡμῶν Κυπριανοῦ, τότε Ἀρχιμανδρίτου († 17.5.2013 ἐκ. ἡμ.), νὰ συντάξωμε Τροπάρια τινὰ, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τοῦ ἐν Ὁσίοις Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου Στουδίτου, τοῦ Ὁμολογητοῦ, εὐρισκομένης στὸ Μηναιῖον Νοεμβρίου.

Στὸ Ροῦφ τῶν Ἀθηνῶν εὐρίσκετο Ἱερὸν Μετόχιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, ἀφιερωμένο στὸν Ὁσιο Θεόδωρο Στουδίτη καὶ ἡ ἐτήσιος αὐτοῦ Πανήγυρις ἀπαιτοῦσε μίαν Ἀκολουθίαν πλήρη.

Μὲ συναίσθησι τῆς ἀναξιότητος καὶ ἀνεπαρκείας μας, ποιήσαντες ἐν πίστει ὑπακοήν, συνεπληρώσαμε τὰ ἐλλείποντα, ἐργασθέντες μετὰ διαλειμάτων ἀπὸ τῆς 30ῆς Ἰουνίου ἕως τῆς 15ῆς Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1976.

Ἡ πλήρης πλέον Ἀκολουθία ἐψάλη γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱερὰ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου, τὴν 11ην Νοεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

* * *

Τὰ νεοσύνθετα Τροπάρια εἶναι τὰ ἑξῆς:

α. Ὁ Μικρὸς Ἑσπερινός.

β. Ἄπαντα τὰ λοιπὰ Προσόμοια καὶ Ἰδιόμελα τοῦ Ἑσπερινοῦ.

• **Τὰ** τοῦ Μηναιῖου εἶναι τὰ τρία Προσόμοια, Ἦχος πλ. δ', Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὡς καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ', Ὁρθοδοξίας Ὁδηγέ.

• **Τὸ** ἕτερον Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ', Θείας Πίστεως, εἶναι τοῦ ἀειμνήστου π. Γερασίμου Μικραγιαννανίτου.

γ. Ἄπαντα τὰ Καθίσματα τῆς Στιχολογίας καὶ τοῦ Πολυελέου τοῦ Ὁρθου, ὡς καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, ὡσαύτως καὶ τὰ Προσόμοια τῶν Αἰνῶν μετὰ τοῦ Ἰδιομέλου.

• **Τὰ** τοῦ Μηναιῖου εἶναι ὁ Κανὼν, τὸ ἀπὸ Ὠδῆς γ' μεσῶδιον Κάθισμα, τὸ Συναξάριον, ὡς καὶ τὰ Ἑξαποστειλάρια.

• **Τὸ** Μεγαλυνάριον εἶναι τοῦ προαναφερθέντος Ὑμνογράφου.

* * *

Κατὰ τὴν πρόσφατον ἐπιμέλειαν τοῦ ὑμνογραφικοῦ αὐτοῦ ὑλικοῦ, προκειμένου νὰ δημοσιευθῇ μετὰ τεσσαράκοντα δύο ἔτη, διεπιστώσαμε τυπογραφικὰ τινὰ ἀβλεπτήματα στὸν Κανόνα τοῦ Ὁρθου, ποίημα τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους.

α. Ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ τὸ Μηναιῖον, εἶναι ἡ ἑξῆς:

«**Τὸν κλεινὸν Θεόδωρον ἐν ἄσμασι τοῖσδε γεραίρω. Θεοφάνους.**»

Ἐν τούτοις, ἀπὸ τὰ Τροπάρια τοῦ Κανόνος ἐλλείπουν πλήρως ἡ λέξις «**Θεοφάνους**», ἐκ δὲ τῆς λέξεως «**κλεινὸν**» τὰ γράμματα **-ει** καὶ **-όν**.

Ὅθεν εὐρέθημεν στὴν ἀνάγκη νὰ συντάξωμε καὶ παρεμβάλωμε τέσσερα νέα Τροπάρια πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κενοῦ, διὸ καὶ ἡ Ὠδή γ' ἔχει πλέον ηὐξημένην ἑκτασιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ «**Θεοφάνους**», δὲν ὑπῆρχε ἀνάγκη συμπληρώσεως, διότι κεῖται ἐκτὸς τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος.

β. Επίσης, ὅσον ἀφορᾷ τὸν **Κανόνα**, διωρθώθησαν σιωπηλῶς ἀβλεπτήματα τινὰ τυπογραφικά, πρὸς ἀποφυγὴν δὲ προφανοῦς ταυτολογίας, προέβημεν σὲ δύο ἀλλαγές:

1. Ὠδὴ **ε'**, Τροπάριον γ': «παμμακάριστε μάκαρ Θεόδωρε», (ἀντὶ τοῦ «μάκαρ», ἐτέθη «θεῖε»).

2. Ὠδὴ **θ'**, Τροπάριον δ': «θεῖον θεηγόρον», (ἀντὶ τοῦ «θεηγόρον», ἐτέθη «θεολόγον»).

γ. Προεκρίναμε τὴν ποιήσιν νέου **Κοντακίου**, Ἦχος πλ. δ', Τὸν ζηλωτὴν τῶν Παραδόσεων τὸν θεῖον, προκειμένου νὰ συνάδη πρὸς τὸν ἐπίσης νεοσύνθετον **Οἶκον**, Ἀπασαί αἱ χορεῖαι.

δ. Εἰς τὸ Ἐξαποστειλάριον, ἐπειδὴ εἶναι ἀνώνυμον, δηλαδὴ δὲν ἀναφέρεται ὄνομαστὶ ὁ Ὅσιος Θεόδωρος, προέβημεν στὴν ἐξῆς ἀλλαγὴν: ἀντὶ τῆς φράσεως «βασάνους καὶ ἐξορίας», ἐτέθη «Θεόδωρε θεηγόρε».

* * *

«**Κεφάλαιον** ἐπὶ τοῖς λεγομένοις»: ἡ παροῦσα συμπληρωμένη Ἱερὰ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου Στουδίτου τοῦ Ὁμολογητοῦ τίθεται στὴν κρίσιν τῆς συνειδήσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία θὰ ἀποφανθῆ περὶ τοῦ δοκίμου αὐτῆς πρὸς χρῆσιν.

Φυλὴ Ἀττικῆς

Κυριακὴ ΙΑ' Ματθαίου

30ῆ Ἰουλίου 2018 ἐκ. ἡμ.

† Ἁγίων Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ
καὶ Ἀνδρονικοῦ ἐκ Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων

Ὁ πονήσας καὶ ποιήσας,

Ἐλάχιστος Διάκονος

† ὁ Ὡ. κ' Φ. Κ.

Τοιχογραφία εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

Ἀσματική Ἀκολουθία
τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου Στουδίτου
τοῦ Ὁμολογητοῦ

(† 11.11.826)

Ψαλλομένη τῇ 11ῃ Νοεμβρίου

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Προσόμοια ὀκτώ, φέροντα Ἀκροστιχίδα:

«Θεοδώρῳ Κ(υπριανός)»

Ἦχος βαρύς. Ἅγιοι Μάρτυρες.

Θεῖον Θεόδωρον, εὐσεβῶν συστήματα, τῶν Γνησιοφρόνων, τιμήσωμεν ἐν ἄσμασιν, Εἰκονοφίλων τὸν Ἠγήτορα.

Ἐρεισμα Πίστεως, καὶ στερρὸν προτείχισμα, τῆς θεολογίας, Θεόδωρε ἐδείχθης, καὶ Μονῆς Στουδίου τὸ καύχημα.

Ὁρος ὦ Θεόδωρε, Ὁρθόδοξο Πίστεως, καὶ Εὐσεβοῦς Ἦθους, Σὺ ὠφθης Θεία Χάριτι, καὶ ἀπλάνως νῦν ὀδηγεῖς ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δώρημα ἄνωθεν, ὦ Παρθένε Δέσποινα, σὺν τῷ Θεοδώρῳ, δωρήσατε τοῖς τέκνοις ὑμῶν, ἐν εὐσεβείᾳ πολιτεύεσθαι.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος βαρύς.
Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ὡς ὄντες οἱ Ὁρθόδοξοι τέκνα ὑπακοῆς, τὸν Θεόδωρον σέβομεν τοῦ Στουδίου, Πίστεως Πρόμαχον.

Στίχ. α'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σο-

φίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ῥητόρων φληναφήματα διέλυσας Σὺ, τῇ δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου, μάκαρ Θεόδωρε.

Στίχ β'. Στόμα δικαίου ἀποστάζει

σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας.

ᾠραΐαις Διδαχαῖς Σου ἡμᾶς ὀδηγεῖς, καὶ στηρίζεις πάντας Ὁρθοδοξία, θεῖε Θεόδωρε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατεύθυνον δεόμεθα Μῆτερ Θεοῦ, Θεοδώρου ἵχνεσι τὰ Σὰ τέκνα, ζήλω θεόφρονι.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὴν α΄ Στάσιν τοῦ Καθίσματος Α΄ τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ζ΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἐπόμενα, τρία νεοσύνθετα καὶ εἶτα τὰ ἐν τῷ Μηναιῷ ἐπίσης τρία.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἀρχηγέτην Στουδίου, δεῦτε ὑμνήσωμεν, καὶ τῶν σεπτῶν Εἰκόνων, τὸν προστάτην τὸν θεῖον· ὄντως ἀνεδείχθη δῶρον Θεοῦ, δογματίσας σαφέστατα· ἢ τῶν Εἰκόνων προσκύνησις καὶ τιμὴ, διαβαίνει εἰς πρωτότυπον.

Τιμᾶν Εἰκόνα Δεσπότου, καὶ Θεομήτορος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, διεσάλπισας Πάτερ, πᾶσιν Ὁρθοδόξοις διδοὺς χαράν, ὦ Θεόδωρε πάνσοφε, καὶ Παραδόσεων ὄφθης φύλαξ στερρός, καὶ Δογμάτων περιτείχισμα.

Τὸ κατ' εἰκόνα καθάρας, σεπτὲ Θεόδωρε, Εἰκόνων τῶν ἁγίων, θεῖος πρόμαχος ὄφθης, δαίμονος ἐκλύσας πᾶσαν ἰσχύν, Παρακλήτου τῆ Χάριτι, καὶ τῶν σεπτῶν διδαχῶν Σου θεΐαις ῥοαῖς, πλάνης φλόγας ἐναπέσβεσας.

Ἦχος πλ. δ΄. ᾠ τοῦ παραδόξου.

Πάτερ ἀληθῶς φερόνυμε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεάς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας,

τοῖς ποθοῦσι Θεόδωρε· καὶ πλεονάσας μάκαρ τὸ τάλαντον, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας· ἔνδον καλούσης Σε, τοῦ Νυμφῶνος· ἔνθα νῦν, περιπολεῖς, Θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος ἐμφανιζόμενος.

Πάτερ Πατέρων Θεόδωρε, Σὺ Μοναζόντων πληθύν, τῷ Χριστῷ προσενήνοχας, σωτηρίας αἴτιος, γεγονὼς χριστομίμητος, διδασκαλίαις ἀγλαϊζόμενος, καὶ προστασίαις ψυχῶν κοσμούμενος, στόμα δεικνύμενος, τοῦ Κυρίου πάνσοφε, προφητικῶς· ᾠ νῦν παριστάμενος, ἡμῶν μνημόνευε.

Χάρις δαψιλῆς τοῦ Πνεύματος, ἱερομύστα σαφῶς, ἐξεχύθη Σοῖς χεῖλεσι, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε, διδαγμάτων Θεόδωρε, τῆς εὐσεβείας δείξασα πρόμαχον, τῆς Ἀληθείας σφοδρὸν συνήγορον, στῦλον ἐδραῖωμα, Ὁρθοδόξου Πίστεως, Μοναδικοῦ, Βίου ἀκριβέστατον, κανόνα πάνσοφε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Ὁρθοδόξων τὰ συστήματα, δεῦτε συνέλθωμεν καὶ ὕμνοις καταστέψωμεν, Θεόδωρον τὸν ζηλωτὴν, καὶ μαχητὴν ὑπερθαύμαστον· τὸν τοῦ Στουδίου φωστῆρα, καὶ θεῖον ἔραστήν, Ἀποστολικῶν Παραδόσεων· ἐν Αὐτῷ διεσώθη, τὸ κατ' εἰκόνα ἀλώβητον· ἀναλαβὼν γὰρ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθησε τοῖς ἴχνεσιν Αὐτοῦ, ὑπερορῶν τῆς σαρκός, ὡς παρερχομένης, καὶ ἐπιμελούμενος ψυχῆς, ἀθανάτου πράγματος· διὸ καὶ ὁ Σωτήρ, ἐδωρήσατο Αὐτῷ, τὸ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ νῦν ἀγάλλει, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων ἐν Οὐρανοῖς, πρε-

σβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος καὶ ἐν Ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν Φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν Ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· Ὅν ἰκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* * *

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν.

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

γ' 1-9.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος.

Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν,

Καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ.

Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης·

Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ·

Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς.

Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται·

Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πεποιθότες ἐπ' Αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν Αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

ε' 15-23, ζ' 1-3.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ.

Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.

Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον Αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν.

Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον·

Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα·

Ἐξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ Αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas.

Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται·

Καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι.

Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως.

Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς.

Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.

Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς·

Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν·

Ἔστι ἐδόθη παρὰ τοῦ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου, ὅς ἐξετάσει ὑμῖν τὰ ἔργα καὶ τὰς βουλάς διερευνήσει.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται·

Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται·

Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος.

Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη·

Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ·

Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον.

Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς·

Ἄρεστή γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας.

Οὶ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον,

Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ. ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματός σου· εἶπε γὰρ Κύριος, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Φωτίζου φωτίζου Ἱερουσαλήμ, ἦκει γὰρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν.

Ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν ὡς γνόφος ἐπ' ἔθνη· ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα Αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Ἀγάλλου καὶ εὐφραίνου δῆμος τῶν Ὁρθοδόξων, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἱεροῦ Θεοδώρου, καὶ χειρας κροτοῦντες πνευματικῶς, ἀσπασθῶμεν τὴν σεπτὴν αὐτοῦ Εἰκό-

να κράζοντες· χαῖρε ὁσίων ἐγκαλλώπισμα· χαῖρε ὀλετῆρ γλωσσάλγων αἰρετικῶν· χαῖρε ζηλωτὰ θεσπέσιε, καὶ τῆς Εἰκόνοσ τῆσ Δεσποτικῆσ ὑπέρμαχε· μὴ παύση ἰλεούμενος ἡμῖν τὸν Κύριον, τοῦ σωθῆναι τὰσ ψυχὰσ ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἀποστολικάϊς Παραδόσεσιν ἐπόμενος, ἠγωνίσω Πάτερ φερώνυμε, ζήλω πεπυρσευμένος, καὶ ὑπερφρονήσας δόξης φθειρομένης, τῆς ἄνω διαμενούσης ἐπέτυχες· σάρκα γάρ, κόσμον καὶ κοσμοκράτορα βδελυξάμενος, ὄντως θεῖον δῶρον τοῖς Ὁρθοδόξοις ὤφθης. Πρέσβευε τῷ Κυρίῳ Θεόδωρε, Στουδίου ἀρχηγέτα, τοῦ ἀξιῶσαι ἡμᾶς, προσκυνεῖν τὴν Αὐτοῦ ἁγίαν Εἰκόνα, ψυχαῖς καθαραῖς καὶ ἀρρύπωτοις χεῖλεσιν.

Ὁ αὐτός.

Χορευέτωσαν αἱ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι, ἐορτάζουσαι τὴν τοῦ καλλικελάδου Θεοδώρου φαιδρὰν πανήγυριν· Οὗτος γὰρ ὡς λαμπτήρ ἐξανέτειλε, καὶ ἀπελάσας τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας, πρόβολος καὶ πύργος ἀρραγῆς, τῆς εὐσεβείας ἐδείχθη. Διδασκαλίαις ἀγλαϊζόμενος, ράβδῳ ποιμαντικῇ ἴθυνε, εἰς νομὰς ζωηφόρους τὸ ἑαυτοῦ ποιμνιον· σφοδρὸς δὲ συνήγορος ἀληθείας γενόμενος, τὰς ὀφρῦας ἐταπείνωσε, δυσσεβῶν εἰκονομάχων· ἐκτυπώματα γὰρ Χριστοῦ, Θεομήτορος καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τιμητικῶς ἀσπαζόμε-

νος, οὕτω καὶ τρανῶς ἐδίδαξε, ποιεῖν τὸν νέον Ἰσραὴλ, βλάσφημον γλωσσαλγίαν σιγήσας. Ἄλλ' ὦ ἱερομύστα Θεόδωρε, ἀποσκοράκισον καὶ νῦν πρεσβείαις Σου, σχίσματα Ἐκκλησιῶν, ἐπιβλέπων ἰλέω ὄμματι ἐφ' ἡμᾶς, τοὺς γνησιόφρονας δούλους Σου.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Πηγὴ εὐσεβείας ἀληθῶς, ἀνεδείχθης θεοφόρε, ἐξ ἧς ἀρυόμεθα νάματα σωτήρια· τὴν πρᾶξιν γὰρ θέμενος θεωρίας ἐπίβασιν, ὤφθης πατὴρ θεόσοφος, καὶ ζηλωτῆς πανθαύμαστος. Ἐκήρυττες εὐήχῳ σάλπιγγι τοῦ πνεύματος, τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν, τὴν προσκύνησιν τῶν Εἰκόνων, διαβαίνουσαν εἰς τὸ πρωτότυπον· καὶ ἠθλησας ὑπὲρ Αὐτῶν, λογισμῶ θεόφρονι, ὑπερορίας ὑπενεγκῶν καὶ ποικίλας κακώσεις· νῦν δὲ τοῖς κόλποις Ἀβραὰμ ἀναπαυόμενος, πρέσβευε τῇ Εἰκόνι τοῦ Πατρός, τῷ Σωτήρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα Σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον.

Στιχηρὰ Προσόμοια τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον.

Τὴν εἰκόνα Σου Ἁγιε, εὐλαβῶς ἀσπαζόμεθα, ἀπαντλοῦντες Χάριν καὶ θεῖον Ἔλεος, καὶ ἀνυ-

μουῖντές Σε λέγομεν· Πατέρων ἀγλαΐσμα, καὶ διδάσκαλε σοφέ, τῶν Εἰκόνων ὑπέρμαχε, ὦ Θεόδωρε, τῶν Καινοτόμων διάλυ-

σον τὸν ζόφον, ταῖς πρεσβεΐαις
Σου Κυρίῳ, καὶ Ἐκκλησίαν εἰ-
ρήνευσον.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σο-
φίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου
σύνεσιν.

Ταῖς ἀυγαῖς τῶν λογίων Σου,
θεομάκαρ Θεόδωρε, Μοναστῶν
ἐλάμπρυνας θεῖον σύστημα, καὶ
ἀνενδότη φρονήματι, Πατέρων
τὰ Δόγματα, ὑπερήσπισας λαμ-
πρῶς, καὶ Ἁγίων Μορφώματα,
διεκλήρυττες, προσκυνεῖν σχετι-
κῶς καὶ εὐλαβεῖσθαι· διὸ πάν-
τες Σε τιμῶμεν, τῶν Ὁρθοδόξων
τὸ καύχημα.

Στίχ. Στόμα δικαίου ἀποστάζει σο-
φίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται
χάριτας.

Ὁρθοδόξων ὁ σύλλογος, ὃ Θεό-
δωρε Ὅσιε, γηθοσύνοις ἄσμασιν
ἀνυμνεῖ Σε νῦν· καταφρονήσας
γὰρ ῥέοντα, τὰ ἄνω ἐκέρδησας,
καὶ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τὴν καρδί-
αν φλεγόμενος, ὠφθης ὄλεθρος,
τῶν ἐχθρῶν τῶν Εἰκόνων καὶ τῆς
πλάνης, καθαιρέτης θεηγόρος,
καὶ Μοναστῶν ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ὁρῶντες τὰς σεπτὰς Εἰκόνας,
πιστεύομεν ἅπερ λόγῳ ἀκηκό-
αμεν, καὶ διεγειρόμενοι ἀεὶ πρὸς
μνήμην, τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου
Ἐνανθρωπήσεως, προσκυνου-
μεν πανευλαβῶς, τιμητικῶ τῷ
τρόπῳ, καὶ ἔμπλεοι χαρᾶς πνευ-
ματικῆς, βοῶμεν τρανῶς· Χαί-
ροις πάτερ Θεόδωρε, χριστο-
κήρυξ πανόλβιε. Ὅς ἠγωνίσω
στερρῶς, καὶ παρέδωκας ἡμῖν ὁ
καὶ παρέλαβες, θραύσας γλωσ-
σαλγίας δυσφήμων εἰκονομά-
χων· καὶ νῦν φερόνυμε Ἁγιε, κό-
πασον σάλον τῶν Ἐκκλησιῶν,
καὶ ἀπέλασον πλάνας τῆς Δύ-
σεως, δωρούμενος εἰρήνην πρε-
σβειῶν Σου νάμασι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀ-
ληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρ-
πὸν τῆς ζωῆς· Σε ἱκετεύομεν, πρέ-
σβευε Δέσποινα, μετὰ καὶ τοῦ
Ὅσιου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* * *

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας
διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς
οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν Μο-
ναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλ-
λώπισμα, Θεόδωρε σοφέ, ταῖς
διδαχαῖς Σου πάντα ἐφώτισας,
λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἔτερον.

Ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Δώρων μέτοχος, τῆς ἀφθαρσί-
ας, δῶρον ἄσυλον, τῆς Ἐκκλη-
σίας, φερωνύμως ἀνεδείχθης Θεό-
δωρε· τοῖς ἱεροῖς γὰρ ἐπόμενος
Δόγμασιν, ὁμολογίας φωστήρ
ἐχηρημάτισας. Πάτερ Ὅσιε, Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσα-
σθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ἦχος γ'.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν

τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ Σοῦ προσληφθείση, Ὁ Υἱός Σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

* * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Καθίσματα.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν Εἰκόνων τῶν θείων τὸν ζηλωτὴν, ἀληθείας τὸν κήρυκα τὸν λαμπρόν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, τὸν Θεόδωρον λέγοντες· ὁ τοῦ Στουδίου χαίρει ποιμὴν θεοπρόβλητε, καὶ Εὐσεβείας φύλαξ θεοειδέστατε· ὄντως θεῖον δῶρον Ἐκκλησία ἐδείχθης, ἀχλὺν τῶν αἱρέσεων, τῷ φωτὶ τῶν δογμάτων Σου, διαλύσας θεόφθογγε· στῦλε Ἀληθείας στερῆρέ, καὶ ὑμνογράφε θεόπνευστε σπεῦσον νῦν, καὶ πρεσβείαις Σου σβέσον, φλόγα αἱρέσεων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους τῇ Σῆ γαστρί, συνελήφθη ἀφράστως Λόγος Θεοῦ, θεώσας τὸ πρόσλημμα, καταργήσας τὸν θάνατον· πεπτωκυῖαν σάρκα φορέσας ὁ ἄσαρκος, περιγραπτὸς ὁράται ὁ φύσει ἀνείδεος· ὅθεν προσκυνοῦντες τὴν Εἰκόνα Σου Μῆτερ, ἐν πίστει δοξάζομεν, τοῦ Πατρὸς

τὸ Ἀπαύγασμα, καὶ ἐν πόθῳ Σοι κράζομεν· σπεῦσον Θεοτόκε ἀγνή, καὶ τῶν παθῶν ἡμῶν εἰδωλα σύντριψον, καὶ Χριστοῦ εὐωδίαν, πάντας ἀνάδειξον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Θεῖον δῶρημα, τοῖς Ὁρθόδοξοις, πάτερ Ὅσιε, ἐναπεδείχθης· ἐν θεωρίᾳ καὶ πράξει διέλαμψας, καὶ ζηλωτὴν Ἡλιοῦ μιμησάμενος, εἰκονομάχων τὰς γλώσσας ἀπέτεμες· λῦσον σύλλογον καὶ νῦν ὃ σεπτὲ Θεόδωρε, αἱρέσεων δεινῶν τῇ μεσιτεῖᾳ Σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λόγον Πάναγνε, ἀσυνδυάστως, θείου Πνεύματος, τῇ συνεργίᾳ, ἀνερμηνεύτῳ τῷ τρόπῳ ἐκύησας, Οὗ προσκυνοῦντες Εἰκόνα τὴν πάνσεπτον, συμπροσκυνοῦμεν καὶ Σὲ ἀνακράζοντες· χεῖλη ἄλαλα γλωσσάλων δεινῶν σιγάτωσαν, τὸ θεῖον ἀθετοῦντων Σου Ἐκτύπωμα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Γλῶσσά Σου γέγονε, ῥομφαία δίστομος, καὶ ἐναπέτεμε, φλυάρων σύστημα, τὸ ἐπαρθέν κατὰ Θεοῦ, Θεόδωρε θεοφάντορ· θείους Σου διδάγμασι, καὶ τοῖς ὕμνοις Σου Ἄγιε, εὐσεβείας πρόμαχος, θεολόγος τε ἄριστος, ὀφθεις τοῦ Παρακλήτου τῆ νεύσει, πάντων ἐδείχθης παρακλήτορ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ τοῦ Θεοῦ Υἱός, ἐκ τῶν αἱμάτων Σου, σάρκα προσέλαβεν, ἀτρέπτως Πάναγνε, καὶ ἀναπλάσας τὸν Ἀδάμ, ἐλάμπρυνεν ὑπὲρ πρῶτον· Σὲ δὲ ἐναπέδειξεν, ἀνωτέραν τοῦ σύμπαντος, θείων τε Δυνάμεων, Αἶ Σε νῦν μεγαλύνουσιν· ἡμῖν δέ Σου εἰκόνα τιμῶσι, βλύσον χαρίτων Σου τὰ ρεῖθρα.

* * *

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (δὶς)

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Τὸ Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον. Βλέπε τὸ τῆς Παρασκευῆς τῆς Ζ΄ Ἑβδομάδος ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ιβ΄ 2-12.

Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 21.

Ὁ Ψαλμὸς Ν΄.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, δόξης αἰδίου κατασχεθεὶς τῷ ἔρωτι, διέπτυσας πᾶσαν παρερχομένην εὐδοξίαν, καὶ κολληθεὶς ψαλμικῶς ὀπίσω Χριστοῦ, τούτου τὸν Τύπον σχετικῶς ἐτίμησας· ὅθεν οὐ διωγμοί, οὐ μάστιγες ἐχώρισάν Σε, τῆς εὐσεβοῦς περὶ Θεοῦ γνώμης Θεόδωρε· ἐκδυθεὶς δὲ παλαιὸν ἄνθρωπον, τὴν τῆς ἀφθαρσίας στολὴν ἠμφιάσω· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, οὐκ ἐν ἐσόπτρῳ καὶ αἰνίγμασι, καθορῶν τὸν Δεσπότην, Αὐτὸν καθικέτευε ὑπὲρ ἡμῶν, καθαρθῆναι τοῦ ρύπου τῶν παθῶν, ἵνα ἐπαξίως προσκυνῶμεν, τὸ Αὐτοῦ Ἐκτύπωμα.

* * *

Οἱ Κανόνες.

Ἐκ τῆς Θεοτόκου «Υγρὰν διοδεύσας», μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ζ΄, καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου, ἐκ τοῦ Μηναίου, ἄνευ Εἰρμῶν εἰς η΄.

Τῆς Θεοτόκου·

Ἦχος πλ. δ΄.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός·

«Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν». (δις)

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς Σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλώσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ Σου, Πανάμωμε.

Σωτῆρα τεκοῦσά Σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· Σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ Σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Τοῦ Ὁσίου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

«Τὸν κλεινὸν Θεόδωρον ἐν ἅσμασι τοῖσδε γεραίρω. Θεοφάνους».

Ἦχος πλ. δ΄.

ᾠδὴ α΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ταῖς φωτοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμε-

νος, ὀλολαμπῆς στῦλος, Πάτερ ἐχρημάτισας, καθοδηγῶν Θεσπέσιε, πρὸς τὴν Γῆν θεοφρόνως, Ἐπαγγελίας τοὺς σπεύδοντας, μύστα τῶν ἀρρήτων Θεόδωρε. (δις)

Ὀλοσχερῶς ταῖς ἀνευδότοις νεύσεσι, πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, πρὸ τελευτῆς ὄφθης, ζωηφόρον νέκρωσιν, ἐνδεδυμένος Ὅσιε, καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω, νῦν ἐπαξίως ἀπέιληφας, Πάτερ θεοφόρε Θεόδωρε.

Νενικηκῶς τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, τὰς τῶν τυράννων ὀρμάς, νεανικῶς Μάκαρ, πάσας ἐξεφαύλισας, πεπαρρησιασμένη ψυχῇ, τοῦ Χριστοῦ τὴν Εἰκόνα, τιμᾶν διδάσκων Θεόδωρε, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων Μορφώματα.

Κεκαθαρμένη διανοία πάνσοφε, ταῖς θεοπνεύστοις Γραφαῖς, προσομιλῶν πλοῦτον, ἀρετῶν συνήθροισας, καὶ εὐσεβείας Δόγματα, θεωρίαν πλουτίσας, καὶ βίου μάκαρ λαμπρότητα, λάμπσας ἀμφοτέρωθεν Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ σωματωθέντα τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεανδρικῶς κόσμῳ, συναναστροφόμενον, ὑπερφυῶς πανάμωμε, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία· Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τῆς Θεοτόκου.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

«Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουρ-
γὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δο-
μῆτορ, Σύ με στερέωσον, ἐν τῇ
ἀγάπῃ τῇ Σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρό-
της, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
μόνε φιλάνθρωπε». (δὶς)

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς
ἐμῆς τίθημι, Σὲ Θεογεννητορ
Παρθένε· Σύ με κυβέρνησον πρὸς
τὸν λιμένα Σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ
αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγ-
μα, μόνη πανύμνητε.

Ἴκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν
τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν
ζάλην διασκεδάσαι μου· Σὺ γὰρ
Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γα-
λήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας,
μόνη πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν
καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας
τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν
ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα,
Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νο-
σεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω
Παρθένε, Σύ μοι βοήθησον· τῶν
ιαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ Σε γι-
νώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε,
τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ὁσίου.

Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἐγκαυχωμένων ἐπὶ Σοί, τῶν
Ὁρθοδόξων χορεῖαι, εὐλαβῶς τὴν
Σὴν Εἰκόνα τιμῶσι, καὶ δοξάζου-
σι Χριστόν, Οὗ τῇ ἰσχύϊ ἔλαμ-

πας, Ἀληθείας ἀγῶσι, θεῖε καὶ
μάκαρ Θεόδωρε.

Ἰθυνομένων τῶν πιστῶν, εἰς
τὰς νομὰς τοῦ Σωτῆρος, διδα-
χαῖς τῶν Συγγραμμάτων Σου
μάκαρ, καὶ Εἰκόσι ταῖς σεπταῖς,
ἀνευφημοῦσιν Ἄγιε, Ὁρθοδόξων
τὸ κλέος, Σὲ θεοῖον Θεόδωρε.

Νενευρωμένος τοῦ Χριστοῦ,
Παμμάκαρ τῇ παντευχία, τῶν
πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας ὑπέστης,
μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ σκό-
τει καθειργνύμενος· ὡς κοινω-
νὸς δὲ Πάθους, καὶ Βασιλείας
γεγένησαι.

Ὁλολαμπῆς μαρμαρυγαῖς, Ὁρ-
θοδοξίας ἐδείχθης, ἀσεβῶν δὲ
ἀπελάσας αἰρέσεις, Ἀληθεία ἀ-
κραιφνῆ, τοὺς εὐσεβεῖς ἐστήρι-
ξας, καὶ Εἰκόνας τὰς θείας ὑψο-
σας κήρυξ Θεόδωρε.

Νομοθετήσας προσκυνεῖν, τὰς
Ἐκτυπώσεις Ἁγίων, καὶ Χριστοῦ
καὶ Θεοτόκου Σὺ Πάτερ, τὰς καρ-
δίας Εὐσεβῶν, ἀγαλλιάσει ἐπλη-
σας, ὦ Θεόδωρε Ἄγιε, φάρε Στου-
δίου ἀείφωτε.

Θεοφορούμενος σαφῶς, καὶ
ζήλω πεπυρσευμένος, τὰς βε-
βήλους διδαχάς, τῶν ἀφρόνων,
διαλέλυκας ταῖς Σαῖς, διδασκα-
λίαις Πάνσοφε· τὴν ἐκ Θεοῦ χά-
ριν, Θεόδωρε κατεπλούτισας.

Ἐν θεωρίαις πρακτικός, ἐν πρά-
ξει θεολόγος, ἐχημάτισας Θεό-
δωρε, Πάτερ, ἀσκητῆς διδακτι-
κός, ἱερομάρτυς ἔνδοξος, Ὁρθο-
δοξίας στῦλος, τῆς Ἐκκλησίας
ἐδραῖωμα.

Θεοτοκίον.

Ὁ συναΐδιος Πατρί, καὶ Πνεύματι Θεός, Λόγος, ἀναπλάσαι βουληθεὶς τὸν Γενάρχη, καθ'

ὑπόστασιν Αὐτόν, ἐκ Σοῦ Ἄγνη συνέλαβεν, ἀγιωτέραν πάντων, Σὲ Θεομητορ εὐράμενος.

Καταβασία· Τοὺς Σοὺς ὕμνολόγους.

* * *

Καθίσματα.

Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Θεῖα Δόγματα καταπλουτήσας, Πίστιν ἔσωσας Ὁρθοδοξίας, προκινδυνεύσας ὑπὲρ ταύτης Θεόδωρε, ἐν ἐξορίαις ἀθλήσας καὶ μάστιξιν, ἐν φυλακαῖς καρτερήσας τὴν κάκωσιν· Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεῖα γέγονας Σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε Παρθενομητορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβειῶν Σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

* * *

Κανόνων συνέχεια.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς Οἰκονομίας Σου τὸ Μυστήριον· κατενόησα τὰ ἔργα Σου· καὶ ἐδόξασά Σου τὴν Θεότητα». (δις)

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεοσύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς Σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων Σε.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν Σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές Σε Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι Σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρουμέθα.

Τοῦ Ὁσίου.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμε, ταῖς πλουσίαις, χάρισι λαμπόμενος, ὡς τὴν πηγὴν, ἔχων ἀληθῶς, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν τῇ δε μάκαρ Θεόδωρε· ἐντεῦθεν Διδασκάλων, Ἀσκητῶν καὶ Μαρτύρων, συγχορεύεις τοῖς δήμοις ἠξίωσαι.

Ὡ τῆς στερῆρας, καὶ καρτερᾶς Σου ἐνστάσεως! ἢ τυράννων θράσος κατεπάτησας· δι' ἧς σαφῶς, Σὺ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τῆς ἀγαθαρχίας ἐσχάτην μακαριότητα, κατέ-

λαβες Θεόφρον, ἀσωμάτοις συμψάλλων· Τῆ δυνάμει Σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ῥῆμα Θεοῦ, Σοὶ ἐνοικῆσαν φανότατα, τῶν Δογμάτων, πάνσοφε Θεόδωρε, τοὺς ποταμοὺς βρῦει δαυιλῶς· Οἷς νῦν ἐντρυφῶντες, οἱ φοιτηταὶ Σου θεόπνευστε, βοῶμεν εὐχαρίστως, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· Τῆ δυνάμει Σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

᾽Ολον ἐν Σοί, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλως ὅλῳ, Πάναγνε ἐνούμενος, ὁ Πατρικούς, Κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν Σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος· ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἐκουσίως πτωχεύσας καὶ πλουτήσας τὸν κόσμον Θεότητι.

Καταβασία· Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῆς Θεοτόκου.

᾽Ωδὴ ε΄. ᾽Ο Εἰρμός.

«**Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί Σου, Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί Σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν Σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε». (δις)

Ἐμπλησον Ἄγνη, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν Σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης ἢ γεννήσασα τὸν Αἴτιον.

Ἀύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἄγνη, ἢ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ἀῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς Σῆς λαμπρότητος, ἢ Φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἰασαι Ἄγνη, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς Σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν τῆ πρεσβεία Σου παράσχου μοι.

Τοῦ ᾽Οσίου.

᾽Ωδὴ ε΄. Ἰνατί με ἀπώσω.

Νοῦν ψυχὴν τε καὶ σῶμα, λόγῳ καθηράμενος, ναὸς πανέντιμος, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων, ἐχρημάτισας Πάτερ Θεόδωρε, εὐωδίας θῦμα, ὅλον σαυτὸν Χριστῷ προσφέρων, ἱερεὺς καὶ θυσία γενόμενος. (δις)

Ἐλλαμπόμενος μάκαρ, αἴγλη τῆ τοῦ Πνεύματος, πᾶσιν ἀπήστραψας θεολόγῳ γλώσση, τῆς Τριάδος τὸ φέγγος τὸ ἄχραντον, τῆς Σαρκώσεώς τε, τῆς ὑπὲρ νοῦν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὸ ἀπόρρητον Πάτερ Μυστήριον.

Νοερῶς τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος, Χριστὸν δυσώπησον, τῶν παθῶν ῥυσθῆναι, καὶ κινδύνων τοὺς Σε μακαρίζοντας, καὶ τὴν Σὴν τιμώντας, πανευκλεῆ καὶ θεῖαν μνήμην, παμμακάριστε θεῖε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ἀνεκφράστῳ Παρθένε, τρόπῳ ἐνοικήσας Σοι, ἄνθρωπος γίνεται, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψας τὸν δ' ἄνθρωπον, ἐκ φθορᾶς λυτροῦται, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, ἐπανάγει ὡς ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῆς Θεοτόκου.

᾽Ωδὴ ς΄. ᾽Ο Εἰρμός.

«**Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύ-

ριον, καὶ Αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἴωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεός με, ἀνάγαγε». (δις)

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, Ἐαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῆ φθορᾶ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν Σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ρύσασθαι.

Προστάτιν Σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διὰ παντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ρυσθῆναί με.

ᾠς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν Σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί Σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. ᾠ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατὰκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῆ σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆ-

ρα τῶν νόσων κυήσασα, Σοῦ δέομαι τῆς Ἀγαθῆς· Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Τοῦ Ὁσίου.

ᾠδὴ 5'. Ἰλάσθητί μοι.

Σωφρόνως σου τὴν ζωὴν, Θεόδωρε μάκαρ ἤνυσας, δικαιοσύνη σαφῶς, ἀνδρεία φρονήσει τε, τερπνότατον ὄχημα, ἀρετῶν ἡρώσῳ, Σεαυτῷ θεόφρον Ὅσιε. (δις)

Μυρίζουσιν εὐπρεπῶς, Δογμαμάτων οἱ θεῖοι λόγοι Σου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν αἰρέσεων ἅπαντας, ἀνάγουσι Πάνσοφε, τῆς Ὁρθοδοξίας, πρὸς μετάρσιον ἀκρότητα.

Ἀνέτειλέ Σοι τὸ φῶς, καὶ τούτου Πάτερ ἡ σύζυγος, νῦν εὐφροσύνη σαφῶς· ὡς φοῖνιξ γὰρ ἤνθησας, Παμμάκαρ Θεόδωρε, καὶ καθάπερ κέδρος, ἐπληθύνθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Σωθείημεν διὰ Σοῦ, Θεογεννητορ Πανάμωμε, καὶ τύχοιμεν ἀληθῶς, τῆς θείας ἐλλάμψεως, Θεοτόκε Ἀχραντε, τοῦ ἐκ Σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Καταβασία· Τὴν θεῖαν ταύτην.

* * *

Κοντάκιον καὶ Οἶκος.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν ζηλωτὴν τῶν Παραδόσεων τὸν θεῖον, Γνησιοφρόνων αἰχορείαι νῦν τιμήσωμεν, περιγράφοντες ἐν ὕμνοις αὐτοῦ ἀγῶνας·

στομωθεὶς γὰρ ταῖς τοῦ Πνεύματος ἐλλάμψεσι, κατενίκησε τῆς πλάνης τὰ ὀρμήματα· ὅθεν κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ Θεόδωρε!

Οἶκος.

Ἐπασαι αἱ χορεΐαι, εὐσεβῶν
προσελθόντες, τὸν Στουδίου Ἀρ-
χηγέτην τιμῶμεν, καὶ σὺν τῇ ἀν-
τιλήψει Αὐτοῦ, ἀνυμνήσωμεν παν-
ευλαβῶς σκάμματα, Ἀσκήσεως
καὶ Πίστεως, Ὁσίου Θεοδώρου
λέγοντες·

Χαίροις, τῆς Βασιλίδος κλέος·

Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας στέ-
φος.

Χαίροις, τῶν Ὁρθοδόξων καύ-
χημα·

Χαίροις, Γνησιοφρόνων στή-
ριγμα.

Χαίροις, Μονῆς Στουδίου ὠρά-
ϊσμα·

Χαίροις, τῶν εὐσεβούντων ἡδύ-
σμα.

Χαίροις, τῶν Μοναζόντων θεϊ-
ος ὁδηγός·

Χαίροις, μετανοούντων ἄφθι-
τος θησαυρός.

Χαίροις, τῶν Ζηλωτῶν ὑπό-
δειγμα·

Χαίροις, τῶν θεολόγων παρά-
δειγμα.

Χαίροις, καλῶν Ποιμένων ὑπο-
γραμμός·

Χαίροις, πιστῶν Ἱερέων ὁ βο-
ηθός.

Χαίροις, Πάτερ Θεόδωρε!

Μηνολόγιον.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνή-
μη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεο-
δώρου, Ἡγουμένου τοῦ Στουδίου.

Στίχοι.

Πολλὰς ἀμοιβάς, Θεόδωρε
Τρισμάκαρ,

Βίου μεταστάς, ὡς βιοῦς εὖ,
προσδόκα.

Συναξάριον

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κων-
σταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, γονέων
εὐσεβῶν, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης·
παιδιόθεν δὲ τὸν ἐνάρετον βίον ἐλά-
μενος, γράμμασιν ἐκπαιδεύεται, καὶ
εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς γνώσεως
ἀνήχθη.

Τὸν μονήρη δὲ βίον ὑπελθὼν, καὶ πᾶ-
σαν ἰδέαν ἀρετῆς κατορθώσας, χρίσμα-
τος τῆς Ἱερωσύνης παρὰ τοῦ μεγάλου
Ταρασίου ἀξιοῦται· καὶ τοῦ Ὁσίου
Πλάτωνος τηνικαῦτα Ἡγουμένου τῆς
Μονῆς τῶν Στουδίου τυγχάνοντας, καὶ
παραιτησαμένου, ὁ μακάριος οὗτος
τὴν ἡγεμονίαν ἀναδέχεται, καλῶς τὸ
πιστευθὲν αὐτῷ ποιμνιον ὁδηγῶν, καὶ
ἐπὶ νομὰς σωτηρίου ποιμαίνων.

Οὗτος οὖν ὁ μέγας Θεόδωρος, καὶ
Ταράσιος, ὁ ἐν Ἁγίοις, ὁ μὲν ἀπωθεῖ-
ται τῆς Ἐκκλησίας, ὁ δέ, μαστιχθεὶς,
ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ περιορίζεται, παρὰ
Κωνσταντίνου υἱοῦ Εἰρήνης τῆς Βα-
σιλίσσης, διὰ τὸ τὴν μὲν νομίμως αὐ-
τῷ συναφθεῖσαν γυναῖκα ἀποβαλεῖν,
ἀγαγέσθαι δὲ ἑτέραν, καὶ διελεχθῆ-
ναι παρ' αὐτῶν.

Ἐπεὶ δὲ Κωνσταντίνος τυφλωθεὶς
τῆς βασιλείας ἀπερράγη, ἀνακαλεῖ-
ται τῆς ἐξορίας Θεόδωρος· ἀλλὰ καὶ
αὐθις ἐξορίζεται ἐν τῇ τῆς Ἀπολλω-
νιάδος λίμνῃ παρὰ Λέοντος Ἀρμενίου
τοῦ Εἰκονομάχου. Ἐκεῖθεν τε πάλιν
παραπέμπεται ἐν τῷ τῶν Ἀνατολικῶν
θέματι, ἐν ᾧ περὶ τὰς ἑκατὸν μᾶστιγας
περὶ τὸν νῶτον δεξάμενος, γενναίως
ἐνεκαρτέρει. Καὶ αὐθις παρὰ τοῦ Στρα-
τοπεδάρχου σφοδραῖς μᾶστιξιν αἰκίζε-

ται. Κάκειθεν ἐν τῇ Σμύρνῃ παραπεμφθεῖς, εἰρκτῆ δυσωδεστάτῃ ἐγκλείεται, καὶ τῷ βασανιστηρίῳ ξύλῳ ἐμβάλλεται.

Ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς τῆς βασιλείας ἀπερράγη, καὶ Μιχαὴλ τὰ σκῆπτρα ἐδέξατο, ἀνακαλεῖται τῶν δεσμῶν καὶ τῆς ἐξορίας ὁ μέγας Θεόδωρος·

μικρὸν δὲ ἀνεθείς, τοῖς φίλοις συνῆν, καὶ μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος ἀνεπαύετο ἐν Κυρίῳ. Ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν κατάξηρος, ὠχρὸς τὴν ὄψιν, μιξοπόλιος (σταχομάλης) τὴν τρίχα, καὶ ἐπιφάλακρος.

Ταῖς Αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. **Ἀμήν.**

* * *

Κανόνων συνέχεια.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνί ποτε, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ». (δις)

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας, Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ, Ἦν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, Ὦν ἐγέννησας, Μῆτερ ἀγνή, δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν Σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας, Θεογεννήτρια,

τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπη Σου τῇ θεία, θεραπεύειν ἀξιώσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Τοῦ Ὁσίου.

ᾠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἰδὼν ὁ προγνώστης Σου, τῆς διανοίας τὴν καθαρότητα, λογικῶν Σε προβάτων, καθηγεμόνα Πάτερ προβάλλεται· ὦ νῦν παμμακάκαρ, κραυγάζεις Θεόδωρε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ θεῖον Εἰκόνισμα, μορφῆς τρισμακάκαρ τῆς ἀνθρωπίνης Χριστοῦ, προσκυνῶν διετέλεις, τοῖς θεομάχοις ἀντιπαττόμενος, μέχρι θανάτου, καὶ ψάλλων Θεόδωρε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος Σου ἄλατι, διηρτυμένος ὄφθη Θεόδωρε, καὶ ὁ βίος Σου Πάτερ, λελαμπρυσμένος, αἶγλη τοῦ Πνεύματος· Ἦ νῦν ἀστράπτων, βοᾷς ἀγαλλόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαυΐδ τοῦ θεοῦ ἢ θεία πρόρρησις· λι-

τανεύουσιν ὄντως, τῷ Σῶ προσ-
ώπῳ Θεογεννήτορ Ἄγνή, οἱ κε-
κτημένοι τὸν πλοῦτον τῆς Χά-
ριτος, καὶ εὐλογοῦσι Θεόν, τὸν
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμός.

«Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν,
ὄν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἄγ-
γέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦ-
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας». (δὶς)

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ Σοῦ
δεομένους, μὴ παρίδης, Παρθέ-
νε, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦν-
τας, Σέ, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δασιλὲς ἐπι-
χέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί Σε
Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι, τὸν
ἄφραστόν Σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς
ἰατρούοις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύ-
νας Παρθένε, ἵνα Σὲ δοξάζω,
τὴν Κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν Σὺ τὰς προσ-
βολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς
ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν Σὲ ὑμνοῦ-
μεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου.

ᾠδὴ ἡ'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σεσοβημένους ἔδειξας, θεοφό-
ρε Θεόδωρε, τοὺς ἐφευρέτας τῶν
δυσεβῶν αἰρέσεων, διδάσκων
τὴν ἄχραντον, τιμητικῶς Εἰκό-
να Χριστοῦ, σέβειν προσκυνεῖν
τε, καὶ τιμᾶν θεοφρόνως, καὶ μέλ-
πειν τῷ Δεσπότη· Ἱερεῖς εὐλο-

γεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Διὰ παντὸς τοῦ βίου Σου, θεο-
φόρε Θεόδωρε, τῆς Ὁρθοδοξίας
ὁδηγὸς γεγένησαι, φωστὴρ φα-
εινότατος, θεοειδῆς διδάσκαλος,
τύπος Μοναστῶν, καὶ ἀκριβῆς
νομογράφος, διδάσκων ἀναμέλ-
πειν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, εὐσε-
βείας διδάσκαλος, καὶ τῆς ἀλη-
θείας, ἀψευδῆς συνήγορος, Παμ-
μάκαρ γενόμενος· ἐν Οὐρανοῖς
δὲ δῶρον Θεοῦ, τῆς δικαιοσύνης
ἀνεδήσω στεφάνους, τὸν δρό-
μον ἐκτελέσας, καὶ τὴν Πίστιν
τηρήσας, Χριστὸν δοξολογήσας,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνώσει τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας,
σωφροσύνη τὴν ἔφεσιν, καὶ τὸ
θυμικὸν δὲ τῆ ἀνδρεία ἐζώσας,
ἰθύνας Θεόδωρε, δικαιοσύνη πάν-
σοφε, ἱεροπρεπῶς τὰς ψυχικὰς
Σου δυνάμεις, συμφώνως ἀνα-
μέλων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λα-
ὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Δέσποινα, τῆς ψυ-
χῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς
ἀμαρτίας, τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον,
Θεὸν ἢ κύησασα, τῶν ἐπὶ πάν-
των Κόρη ἄγνή, ἐκ παρθενικῆς
ἀπειρογάμου νηδύος· ὄν Παῖ-
δες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦ-
σι, λαὸς ὑπερυψοῦσιν εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Παίδας εὐαγεῖς.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Κυρίως Θεοτόκον, Σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ Σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἄσωμάτοις χορείαις, Σὲ μεγαλύνοντες**». (δὶς)

Ῥοὴν μου τῶν δακρῶν, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντὸς ἐκπροσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πληρῶσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν Σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτός Σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, Σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν, μετασκευάζουσα.

Τοῦ Ὁσίου.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ῥοαῖς Σου τῶν δακρῶν ὡς Ἀσκητῆς, καὶ πηγαῖς τῶν αἱμάτων ὡς Μάρτυς Χριστοῦ, ἐκλαμπρυνθεῖς, λάμπεις ἐκατέρωθεν τηλαυγῶς, δικαιοσύνην Ὅσιε, περιβεβλημένος ὡς Ἱερεὺς, τῶν

θεῶν Ἀνακτόρων, χορεύων ἐνδοτάτῳ, περὶ Θεὸν Πάτερ Θεόδωρε.

Ἄγιος Σου τὸν δρόμον διαδραμών, ἐν Ἁγίων ἀγίοις σκηνώμασι, νῦν κατοικεῖς, στέφος ἀφθαρσίας ἀπειληφώς, καὶ βασιλείας ἔνδυμα, μεγαλοπρεπέστε καὶ ἱερόν· ἐν οἷς ἠγλαϊσμένος, Θεόδωρε παρέστης, τῷ Σῷ Δεσπότη ἀγαλλόμενος.

Ἰδεῖν κατηξιώθης τῶν ἀγαθῶν, τὴν πηγὴν θεοφόρε Θεόδωρε, ὡς μετελθὼν, βίον ἐνθεώτατον ἀληθῶς· καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, διὰ πολιτείας εἰλικρινοῦς, τὸν νοῦν ἐλευθέρωσας, καὶ Μάρτυς στεφηφόρος, γεγεννημένος ὄφθης ἄριστος.

Ῥημάτων Σου ὁ φθόγγος Δῶρον Θεοῦ, ἐπὶ πάσας ἠκούσθη πανεύφημε, οἷα βροντή, τὰς τῆς οἰκουμένης ἐσχατίας· ὡς ποταμοὶ δὲ βρύουσι, τῶν Σῶν διδαγμάτων αἱ διδαχαί· Θεόδωρε διό Σε, ὡς θεῖον θεολόγον, νῦν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

ᾠράθης ὧ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς Ἐαυτοῦ, Ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· Ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Καταβασία· Ἄπας γηγενής.

* * *

Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἦπερ τῶν θείων Εἰκόνων, ὑπέμεινας πᾶσαν θλίψιν, Θεόδωρε θεηγόρε· διὸ διπλοῦν καὶ τὸ στέφος, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, ἐδέξω Ὅσιε Πάτερ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν Σοὶ πανάχραντε Κόρη, ἐθεωρήθησαν ὄντως, αἱ τοῦ Κυρίου πορεῖαι· καὶ τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦσιν, ἔνθα χορεῖται Ἀγγέλων, καὶ πάντων Ἁγίων δῆμοι.

* * *

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ποίοις ἐγκωμίοις Σὲ στέψομεν· ποταμὲ θεολογίας θεοπνεύστου τοῦ Χριστοῦ· γεωργὲ καλλιεργήσας τὴν Σὴν ποιμνὴν θαυμαστῶς· Κανόνων ποιητὰ θεοειδέστατε· καὶ ζήφος θανατοῦν εἰς τέλος αἴρεσιν· σεπτῶν Εἰκόνων ὑπέρμαχε, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ φόβητρον· Θεόδωρε, Ὁρθοδόξων τὸ ἐντρύφημα. (δις)

Πῶς Σὲ νῦν καλέσω μακάριε· ἀσκητὴν ὅτι παρείδες τῶν φθαρτῶν τὰς ἡδονάς· καὶ πηγὴν ὅτι ἐκβλύζεις θεῖα ῥεῖθρα τοῖς πιστοῖς· Εἰκόνων ζηλωτὴν θαυμασιώτατον· καὶ δῶρον εὐσεβέσιν οὐρανόπεμπτον· ποιμαντικῇ ῥάβδῳ στήριξον, Γνησιοφρόνων τὸν σύλλογον, Θεόδωρε, Καινοτόμων θεῖος ἔλεγχος.

Δεῦτε τὴν Εἰκόνα τιμήσωμεν, εὐλαβῶς τοῦ Θεοδώρου τοῦ ποιμένος τοῦ καλοῦ· καὶ τρανώς χειρας κροτήσωμεν δοξάζοντες Αὐτόν· ἐδείχθη τῶν Πατέρων ἀκροθίνιον· Δεσπότης τὴν Εἰκόνα ὑπερήσπισε· τομεὺς σπερ-

μάτων τοῦ δαίμονος, σπορευὺς Δογμάτων τῆς Χάριτος, θεόπνευστος, ὦφθη πᾶσι καὶ θεόφθογγος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Παμμακάρι Θεόδωρε, μύστα ἱερώτατε ἐνθέου κηρύγματος· θείῳ ζήλῳ πυρπολούμενος, ἀνεδείχθης τοῦ Πνεύματος σάλπιγξ εὐηχος· καθελὼν γὰρ ἄθεον δόγμα τῶν εἰκονομάχων, πᾶσιν ἐκήρυξας τρανώς· Τῆς ἀπαραλλάκτου Εἰκόνης τοῦ Πατρός, σαρκωθείσης ἐκ Παρθένου Μητρὸς ἐν χρόνῳ, ἱστοροῦμεν τῆς Μορφῆς τὸ Ἐκτύπωμα, καὶ ἀσπαζόμεθα τιμητικῶς, σὺν τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· μεθ' ὧν πάτερ πανόλβιε, δῶρον θεῖον πέμψατε ἡμῖν, ἔλεον καὶ εἰρήνην, ἀπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη.

Τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἡ Ἐκτενὴς καὶ τὰ Πληρωτικά.

Ἀπόλυσις.

* * *

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τυπικὰ

Ὁ Ψαλμὸς ρβ', Ἦχος πλ. δ', ὡς καὶ ὁ Ψαλμὸς ρμε', Ἦχος β'.

Μακαρισμοὶ

Ἰστῶμεν ζ' καὶ ψάλλομεν ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου, ἐκ τῆς Ὠδῆς γ' καὶ ἐκ τῆς Ὠδῆς ζ'.

Ἀπόστολος

Βλέπε, τῇ Παρασκευῇ τῆς ΙΘ' Ἑβδο-

μάδος, Πρὸς Φιλιππησίους, α' 27-β' 4.

Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 22.

Εὐαγγέλιον

Βλέπε, Ὀκτωβρίου ΙΑ', τὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' Ἀγίας Οἰκουμένης Συνόδου ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου, ε' 14-19.

Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 23.

* * *

Κοινωνικὸν

Ψαλμὸς ρια' 6.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

* * *

Μεγαλυνάριον

Ἦχος πλ. δ'.

Χαίροις εὐσεβείας μυσταγωγέ, καὶ Μονήρους Βίου, μυστηπόμε καὶ ὁδηγέ· **χαίροις** ὁ ἐκτρέφων τῇ δωρεᾷ τοῦ λόγου, Θεόδωρε παμμάκαρ, τοὺς προσιόντας Σοι.

†

**Τῷ δὲ Δοτῆρι
καὶ Εὐεργέτῃ Θεῷ ἡμῶν,
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ θεῷ Παρακλητῷ,
δόξα, προσκύνησις,
καὶ εὐχαριστία!
Ἀμήν!**

Ἐπίμετρον

Εὐαγγέλιον Ὁρθρου

Λουκᾶν ιβ' 2-12. Βλ. Εὐαγγελιστάριον, Παρασκευῆς τῆς Ζ' Ἑβδομάδος.

[Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς.] Οὐδὲν συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται·

Ἄνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται, καὶ ὃ πρὸς τὸ οὐρανὸν ἐλάλησατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων.

Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις Μου· μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι.

Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἔχοντα ἐξουσίαν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε.

Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλεησμένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ·

Ἄλλα καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται. Μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε.

Λέγω δὲ ὑμῖν· πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν Ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ·

Ὁ δὲ ἀρνησάμενός Με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται.

Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε ἢ τί εἶπητε·

Τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν.

Ἀπόστολος

Πρὸς Φιλιππησίους α' 27-β' 4. Βλ. Ἀποστολάριον, Παρασκευῆς τῆς ΙΘ' Ἑβδομάδος.

Α. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς 47.

Δ. Πρόσχωμεν!

Λ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν. (δις)

Α. **Στίχ.** Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Λ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Δ. Σοφία!

Α. Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν!

[Ἀδελφοί,] ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου,

Καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, ἧτις αὐτοῖς μὲν ἐστὶν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ·

Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς Αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ Αὐτοῦ πάσχειν,

Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες, οἷον εἶδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία Πνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί,

Πληρώσατέ μου τὴν χαράν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες,

Μηδὲν κατὰ ἐριθείαν ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἠγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν.

Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστος.

Α. Ἀλληλουῖα. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 134.

Δ. Πρόσχωμεν!

Λ. Ἀλληλουῖα. (γ')

Α. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς Σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Λ. Ἀλληλουῖα. (γ')

Α. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Λ. Ἀλληλουῖα. (γ')

Δ. Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ι. Εἰρήνη πᾶσι!

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί Σου.

Ι. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν!

Λ. Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι!

Εὐαγγέλιον Θείας Λειτουργίας

Ματθαῖον ε΄ 14-19. Βλ. Εὐαγγελιστάριον, Ὀκτωβρίου ΙΑ΄, τὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ΄ Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

[Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς:] Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη.

Οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν Νόμον ἢ τοὺς Προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.

Ἄμην γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἧ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ Νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται.

Ὅς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν Ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Ὅς δ' ἂν ποιῆσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

Τοιχογραφία εἰς τὴν Τράπεζα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ιουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

Α. Ἀναγνώστης. **Δ.** Διάκονος. **Ι.** Ἱερεὺς. **Λ.** Λαός.

Βυζαντινή μικρογραφία. Ἡ Μονὴ Στουδίου εἰς τὴν Προποντίδα
(Μηνολόγιον Βασιλείου Β', ΙΑ' αἰ.).

Μονὴ Στουδίου. Ἰδρύθηκε ἐν ἔτει 462 ὑπὸ τοῦ Συγκλητικοῦ Στουδίου,
εἰς τὸν Ξηρόλοφον τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον.

Ἀπετέλεσε ἐργαστήριον μεγάλης πνευματικῆς κινήσεως:
κέντρον μεγάλο τοῦ Μοναχικοῦ Βίου, τῶν Γραμμάτων
καὶ τῶν Τεχνῶν, Ἐργαστήριον Χειρογράφων.

